

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Djulai Valeri xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.10.2016 - 22.12.2017;

Instanța de apel: 25.01.2018 - 21.02.2018;

Instanța de recurs: 18.05.2019 - 13.11.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 decembrie 2017, Djulai Valeri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 208¹ Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 18 februarie 2016, inculpatul Djulai Valeri, aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa xxxxx, acționând cu intenție directă, utilizând sisteme informatice, rețeaua internet cu adresa IP:xxxxx, fiind înregistrat pe rețeaua de socializare „Google+Photos” cu numărul de telefon xxxxx și adresa de e-mail: xxxxx, a deținut, folosit și distribuit în rețeaua Internet 29 fișiere ale mai multor copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate și imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă care conform bazei de date specializate în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor „ISCE”, administrată de OIPC „Interpol”, reprezintă pornografie infantilă.

Tot el, inculpatul Djulai Valeri, în perioada 28.01. - 01.02.2015, aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa xxxxx, acționând cu intenție directă, utilizând sisteme informatice, rețeaua internet cu adresa IP:xxxxx, fiind înregistrat pe rețeaua socializare „Google+Photos” cu numărul de telefon + xxxxx și adresa de e-mail: xxxxx, a deținut, folosit și distribuit în rețeaua Internet 1020 fișiere imagine ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate ori de imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscene, fiind încărcate în platforma pentru imagini din internet „Google+Photos”, care conform bazei de date specializate în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor „ISCE”, administrată de OIPC „Interpol”, reprezintă pornografie infantilă.

Tot el, inculpatul Djulai Valeri, până la 24 mai 2016, aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa xxxxx, acționând cu intenție directă, utilizând sisteme informatice și purtători de informație, a deținut în formă electronică 66 fișiere imagini video și 4074 fișiere imagini foto ale unui sau mai multor copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ori de imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscene, care conform bazei de date specializate în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor „ISCE”, administrată de OIPC „Interpol”, reprezintă pornografie infantilă.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Djulai Valeri, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 an 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Având în susținere prevederile art. 75 Cod penal, acuzatorul de stat menționează că Djulai Valeri a săvârșit infracțiunea de pornografie infantilă, infracțiune care aduce atingeri relațiilor sociale cu privire la dezvoltarea social, spiritual și morală a minorului, pedeapsa echitabilă pentru această infracțiune fiind doar cu închisoarea.

Susține că în cazul acestor infracțiuni, victima este minorul care este implicat în activități sexuale explicite, reale sau simulate, fie că îi sunt reprezentate de o manieră lascivă sau obscenă organele sexuale, distribuit prin metoda partajării de fișiere în spațiul Internet, fișiere în formă electronică cu pornografie infantilă, a salvat și păstrat pe sistemele informatice fișiere foto și video, iar pe tot parcursul cercetării cazului inculpatul a negat faptul dat, încercând să ducă organul de urmărire penală în eroare, susținând aceleași argumente și în instanța de judecată, precum că aceste fișiere au apărut în sistemele informaționale deținute de inculpat până la procurarea acestora, ceea ce nu s-a confirmat în cadrul examinării probelor.

Având în vedere aceste argumente, acuzatorul de stat susține că instanța de judecată greșit a considerat aplicabile în speță prevederile art. 90 Cod penal,

or, inculpatul în cadrul cercetării judecătorești a dat dovadă că nu a perceput gravitatea faptelor sale.

În opinia apelantului, prima instanță urma să stabilească un cumul de împrejurări clare și concrete în vederea argumentării soluției sale, și care în corelație cu datele despre persoana inculpatului servesc drept temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

4. Avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constata existența faptei infracțiunii.

În argumentarea apelului apărarea a invocat, că sentința emisă în privința lui Djulai Valeri este neîntemeiată, iar vinovăția acestuia nu a fost dovedită în cadrul judecării cauzei, prin urmare urmează a fi pronunțată o sentință de achitare luând în considerare declarațiile martorilor Djulai Nonna și Djulai Iulia, cât și faptul că, prin procesul-verbal de percheziție din 24 mai 2016 de la domiciliul lui Djulai Valeri au fost ridicate mai multe dispozitive electronice, cu încălcări procedurale a prevederilor legislației procesual penale.

Reiterează că, recipisa din 24 mai 2016 întocmită de către Djulai Valeriu prin care a dat acordul la examinarea sistemelor informatice a fost întocmită în absența apărătorului, astfel fiind încălcat dreptul la apărare.

Mai mult, în procesele-verbale de examinare din 25-31 mai 2016, 17 iunie 2016, 14-20 iulie 2016 nu a fost descris faptul desigilării obiectelor ridicate în percheziție, prin urmare nu poate fi exclusă substituirea lor.

Consideră că, învinuirea menționată este neclară și neconcretă, ce contravine principiului legalității stipulat de art. 7 Cod de procedură penală și anume criteriilor de accesibilitate și previzibilitate.

Mai mult, această învinuire contravine prevederilor art. 17 Cod de procedură penală, art. 26 din Constituția RM, care prevăd dreptul la apărare, deoarece persoana nu se poate apăra efectiv de o învinuire imprecisă și neclară, fapt ce contravine și art. 281 alin. (2) Cod pe procedură penală.

De asemenea, corpurile delictive în instanța de judecată nu au fost prezentate de către specialiști până la capăt, au fost folosite mijloace tehnice care nu au trecut verificarea metrologică, iar cele prezentate de către specialiști nu coincid cu cele indicate în ordonanța de punere sub învinuire.

Totodată, specialiștii nu au prezentat careva licențe care permit să efectueze careva cercetări în domeniul tehnicii.

Conchide că, partea acuzării în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Djulai Valeri în comiterea infracțiunii incriminate, fiind încălcate prevederile art. 8 Cod de procedură penală.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul apărării, admis parțial apelul procurorului, casată sentința în latura penală în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care lui Djulai Valeri, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5.1. În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Djulai Valeri care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Analizând în ansamblu probele administrate, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, potrivit elementelor constitutive *„Pornografia infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ori de imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, inclusiv în formă electronică”*.

5.2. În confirmarea vinovăției inculpatului instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile martorilor xxxxx, declarațiile specialistului Zekinschi Andrei (f.d. 205-206, 212, vol.II), declarațiile specialistului Degteariov Artur (f.d. 217-219, vol.II), declarațiile specialistului Putere Alexandru (f.d. 220, vol.II).

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, probele cercetate în cadrul instanței de fond, verificate suplimentar în cadrul ședinței în instanța de apel, fiind consemnate în procesul-verbal al ședinței instanței de apel, probează vinovăția inculpatului în comiterea acesteia, și anume:

- procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 14 aprilie 2016, conform căruia s-a stabilit că la data de 18 februarie 2016, utilizatorul adresei IP:xxxxx, înregistrat în platforma pentru imagini din Internet „Google+Photo” cu numărul de telefon xxxxx și adresa e-mail: xxxxx, a distribuit 29 fișiere cu conținut de pornografie infantilă. Totodată s-a stabilit că, la data de 01 februarie 2015, utilizatorul în cauză a încărcat în platforma virtuală „Google+Photo” alte 1020 fișiere din aceeași categorie (f.d. 8 vol.I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 martie 2016 potrivit căruia s-au stabilit rechizitele electronice utilizate de către persoana care a răspândit imaginile foto din categoria pornografiei infantile, și anume utilizatorul cu următoarele date informatice: număr de telefon -+xxxxx; adresa email - xxxxx; adresa IP actuală - xxxxx, adrese IP utilizate anterior - perioada anului 2007 - xxxxx și în perioada anului 2015 - xxxxx (f.d. 12-196 vol.I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 aprilie 2016, potrivit căruia fiind examinat fișierul foto „1333392420686.jpg”, încărcat de pe adresa IP:xxxxx, s-a constatat că fiind încărcat în baza de date specializată în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a

copiilor „ICSE”, administrată de OIPC „Interpol”, s-a stabilit că foto în cauză reprezintă pornografie infantilă (f.d. 197-210, vol.I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 aprilie 2016, prin care a fost examinată informația cu privire la adresele IP:xxxxx, xxxxx și xxxxx, și conform organizației „RIPE”, care se ocupă de gestionarea și alocarea adreselor în zona europeană, adresa IP:xxxxx este distribuită către „Sun Communications” SRL, adresa IP:xxxxx este distribuită către „Dalma-Com” SRL, fondată de către „Sun Communications” SRL, iar adresa IP:xxxxx este distribuită către „Moldtelecom” SA, toate din Republica Moldova (f.d. 211-217, vol.I);

- procesul-verbal de ridicare din 05 mai 2016, prin care de la compania „Sun Communications” SRL, cu sediul pe str. Șoseaua Hîncești, nr. 38 B, mun. Chișinău, a fost ridicat răspunsul scris al companiei „Sun Communications” SRL cu nr. 02-16/166 din 29 aprilie 2016, pe 01 filă și copia contractului de prestări servicii nr. 455847 din 01 august 2011 pe 02 file (f.d.224, vol.I);

- procesul-verbal de examinare din 06 mai 2016, prin care au fost examinate documentele ridicate la 05 mai 2016 de la compania „Sun Communications” SRL, cu sediul pe str. Șoseaua Hîncești, nr. 38 B, mun. Chișinău, în cadrul căreia s-a constatat că, adresa IP:xxxxx aferent datei de 16, ora 06:24:53, a fost utilizată de abonatul cu nr. 455847, de Djulai Valeri, IDNP xxxxx, locul aflării echipamentului terminal, fiind în xxxxx. Totodată, potrivit copiei contractului de abonament cu nr. 455847, s-a stabilit că abonatul este Djulai Valeri, domiciliat în xxxxx, cu nr. de telefon xxxxx, contractul fiind încheiat la 01 august 2011 (f.d.228, vol.I);

- procesul-verbal de examinare din 17 iunie 2016, prin care au fost examinate acount-urile pentru acces pe web site-uri, salvate în planșetul de model „Samsung” GSM GT-N8020 Galaxy Note, IMEI:xxxxx; baza de date internațională privind exploatarea sexuală a copiilor administrată de OIPC „Interpol” în continuare baza ICSE. Astfel, după efectuarea comparării automate, din totalul de 208 de imagini real s-a stabilit că 36 de fișiere grafice există și sunt înregistrate în baza ICSE ca fiind material din categoria pornografiei infantile (f.d. 22-60, vol.II);

- răspunsul companiei „Sun Communications” SRL, cu nr. 02-16/166 din 29.0 și copia contractului de abonament cu nr. 455847 din 01 august 2011 încheiat de Djulai Valeri (f.d. 225, 227, 229 vol.I).

5.3. Cu referire la apelul declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele invocate precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele avocatului precum că prima instanță nu a luat în considerație cele declarate de către inculpat, precum că nu este vinovat de cele imputate, nefiind probată vinovăția acestuia, în acest sens menționând că versiunea cu privire la nevinovăția inculpatului se confirmă cu lux de amănunte prin mijloacele materiale de probă depistate și ridicate de la domiciliul inculpatului în cadrul perchezitivei efectuate și anexate la materialele cauzei penale în calitate de corpuri delictive.

De asemenea, prin examinarea ulterioară de către organul de urmărire penală a dispozitivelor sistemelor informatice ridicate de la domiciliul inculpatului, în conținutul acestora au fost depistate o mulțime de fișiere foto și video prezente sau nimicite și care au fost restabilite prin programul special aflat în dotarea organului de urmărire penală, iar conținutul acestor fișiere reprezintă pornografie infantilă.

La fel, prin examinarea sistemelor informaționale ce se conțin în dispozitivele electronice depistate și ridicate de la domiciliul inculpatului, s-a constatat existența și înregistrarea în acestea a datelor ce indică la inculpatul Djulai Valeri ca utilizatorul nemijlocit al acestora, prin indicarea numărului său de telefon mobil, adreselor e-mail, care aparțin inculpatului Djulai Valeri.

Mai mult, răspândirea de către inculpat în spațiul Internet a fișierelor cu imagini pornografie infantilă se confirmă prin faptul depistării în sistemele informaționale ale inculpatului a programelor speciale de partajare a fișierelor foto/video între utilizatori tip „eMule”, „FileZilla FTP Client”, „Shareaza”, „Bit Comet”.

Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, instanța de apel a menționat că organul de urmărire penală în cadrul actului de învinuire cât și procurorul, Zgureanu Alexandru, în cadrul cererii de apel a reținut că în speță latura subiectivă s-a manifestat prin intenție directă și în susținerea acestor constatări a făcut trimitere la elementele de fapt stabilite în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei.

Mai mult, din materialele cauzei penale cercetate în instanța de apel cât și din declarațiile participanților la proces date în ședința instanței de fond și verificate în ședința de judecată în apel reiese faptul că inculpatul, Djulai Valeri, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora.

A mai reținut instanța de apel că declarațiile inculpatului Djulai Valeri cu privire la nerecunoașterea vinei pe art. 208¹ Cod penal, nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele avocatului precum că probele au fost administrate cu încălcarea normelor procesual-penale, or, potrivit circumstanțelor și materialelor cauzei penale, organul de urmărire penală mai întâi a fost informat de compania „Google” despre răspândirea imaginilor cu pornografie infantilă de pe adresa IP a inculpatului, iar numai apoi organul de urmărire penală a efectuat percheziția la domiciliul inculpatului și a ridicat de la inculpat sistemele informaționale ale ultimului, în care prin examinare s-au depistat urmele infracțiunii imputate, și anume a infracțiunii de pornografie infantilă, prevăzută de art. 208¹ Cod penal.

Cu referire la alegațiile părții apărării precum că, recipisa din 24 mai 2016 întocmită de către Djulai Valeri prin care a dat acordul la

examinarea sistemelor informatice a fost întocmită în absența apărătorului, astfel fiind încălcat dreptul la apărare, iar procesele-verbale de examinare din 25-31 mai 2016, 17 iunie 2016, 14-20 iulie 2016 nu a fost descris faptul desigilării obiectelor ridicate în percheziție, prin urmare nu poate fi exclusă substituirea lor, or, potrivit declarațiilor specialistului Zekinschi Andrei, în urma cercetării obiectelor ridicate de la domiciliul inculpatului (computer, planșeta, telefon mobil, discuri optice pentru stocarea informației), acestea au fost cercetate prin programul specializat în cadrul Inspectoratului Național de Investigații, cu ajutorul căreia în dispozitivele ridicate de la inculpat au fost depistate fișierele care potrivit bazei de date specializate în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor „ICSE” administrată de Interpol, reprezintă pornografie infantilă, fotografiile indicate în procesul-verbal au fost depistate cu ajutorul unui disc special care a restabilit imaginile șterse și au fost plasate pe un CD, 522 fotografii pe un disc optic DVD.

De asemenea, a fost respins și argumentul precum că, corpurile delictive în instanța de judecată nu au fost prezentate de către specialiști până la capăt, au fost folosite mijloace tehnice care nu au trecut verificarea metrologică, iar cele prezentate de către specialiști nu coincid cu cele indicate în ordonanța de punere sub învinuire, or, potrivit declarațiilor specialistului Degteariov Artur, acesta a relatat că în cadrul urmăririi penale a participat la examinarea obiectelor care au fost ridicate de la inculpat. În cazul dat compania „Google” din SUA a furnizat informația cu adresele IP indicate în procesele-verbale de pe care au fost încărcate mai multe imagini foto din categoria pornografiei infantile. A fost furnizată informația cu adresa e-mail, număr de telefon și alte date tehnice a persoanei care a înregistrat utilizarea „Google Photo” și a încărcat imaginile date. Prin intermediul platformei „Siber Tip Line” a fost stabilită persoana posesoare de adresa IP comunicată de compania „Google” și anume inculpatul Djulai Valeri. A participat la examinarea informației extrase din dispozitivele ridicate de la domiciliul inculpatului și au fost depistate mai multe fișiere cu imagini care au caracter pornografie infantilă. În procesul-verbal privind cercetarea dispozitivelor ridicate de la domiciliul inculpatului este indicată data și ora când au fost distribuite imaginile în internet.

Instanța de apel a accentuat, că nu poate fi reținut argumentul inculpatului Djulai Valeri precum că prima instanță nu a luat în considerație toate probele care au fost acumulate la cauza penală, iar infracțiunea nu a fost comisă de acesta, deoarece analiza coroborată a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești relevă inconsecvența declarațiilor inculpatului.

Mai mult, versiunea inculpatului precum că informația depistată pe corpurile delictive ridicate nu-i aparțin și erau stocate înainte de procurarea dispozitivului electronic se combate prin răspunsul companiei „Sun Communications” SRL, cu nr. 02-16/166 din 29.0 și copia contractului de abonament cu nr. 455847 din 01 august 2011 încheiat de Djulai Valeri

(f.d. 225, 227, 229, vol.I), iar potrivit informației furnizate de către compania Google, imaginile de pornografie infantilă au fost răspândite de pe adresa sa IP.

Având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor martorilor și experților, mijloacele de probă sub formă de corpuri delictive, administrate în faza de urmărire penală, declarațiile inculpatului, instanța de apel a constatat că faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există și au fost săvârșite de acesta.

Prin urmare, instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpatului Djulai Valeri privind nevinovăția sa de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, calificându-le drept o modalitate aleasă de către inculpat de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

5.4. Cu referire la apelul procurorului prin care a fost invocat dezacordul cu individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă.

Așadar, având în susținere prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, instanța de apel a menționat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Djulai Valeri, prima instanță nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând că îndreptarea și corectarea lui Djulai Valeri e posibilă fără izolarea de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani.

Instanța de apel a reținut argumentele procurorului privind faptul, că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerare faptul că Djulai Valeri a săvârșit infracțiunea de pornografie infantilă, infracțiune prin care se aduc atingeri relațiilor sociale cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorului, apărute împotriva pornografiei infantile, și întru asigurarea interesului suprem al copilului în societate, pentru a fi protejați, pedeapsa aplicată în speță poate fi doar cu închisoarea.

Mai mult, în cazul acestor infracțiuni victimă este minorul care este implicat în activități sexuale explicite, reale sau simulate, fie că îi sunt reprezentate de o manieră lascivă sau obscenă organele sexuale, distribuit prin metoda partajării de fișiere în spațiul Internet, fișiere în formă electronică cu pornografie infantilă, iar inculpatul a salvat și păstrat pe sistemele informatice fișiere foto și fișiere video, pe tot parcursul cercetării cazului Djulai Valeri a negat faptul dat, încercând să ducă organul de urmărire penală, iar ulterior instanța de judecată, precum că aceste fișiere electronice au apărut în sisteme informaționale deținute de inculpat, până la procurarea acestora, ceea ce nu s-a confirmat în cadrul examinării probelor.

La fel, instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că inculpatul Djulai Valeri, prin comportamentul său în cadrul cercetării judecătorești a dat dovadă că nu a perceput gravitatea faptelor sale, prin care

se atentează și asupra securității fizice și psihice a copilului, fiind ignorate și prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal.

Reținând că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate.

În concluzie, ținând cont de prevederile art. art. 7, 61, 75-78 Cod penal, instanța de apel a menționat că inculpatul Djulai Valeri urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 208¹ Cod penal.

Deci, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și nu pot genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare, ar asigura conștientizarea de către Djulai Valeri a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

În același timp instanța de apel a menționat că, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, precum și careva circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal.

Instanța de apel a respins solicitarea procurorului cu privire la restituirea suportului HDD model „Hitachi”, cu numărul de serie SYUMWBIX, cu capacitatea de 80 GB, pe care au fost stocate toate fișierele foto și video, depistate în sistemele informatice examinate prin procesul-verbal din 25-31 mai 2016, organului de urmărire penală al CCCI al INI al IGP al MAI, deoarece instanța în hotărârea sa a indicat că: Corpurile delict - CD optice, păstrate la materialele cauzei penale, de păstrat la dosarul penal pe durata păstrării dosarului penal.

6. Avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă hotărârile judecătorești cu recurs ordinar, solicitând remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În argumentarea recursului apărarea menționează, că martorul xxxxx a declarat că este soția a lui Djulai Valeriu cu care locuiește împreună. În casă ei au mai multe dispozitive electronice cu care se folosește, care sunt conectate la rețeaua Internet. Niciodată ea nu a văzut pe dispozitivele electronice careva imagini pornografice unde erau implicate copii. Declarații analogice a depus și martorul xxxxx.

Relevă că prin procesul-verbal de percheziție din 24 mai 2016 de la domiciliul lui Djulai Valeri au fost ridicate mai multe dispozitive electronice, cu încălcări procedurale a prevederilor legislației procesual penale.

Cu referire la prevederile art. art. 131, 260, 248 alin. (3), 158 alin. (3) Cod de procedură penală, apărarea invocă faptul, că recipisa din 24 mai 2016 întocmită de către Djulai Valeriu prin care a dat acordul la examinarea sistemelor informatice, a fost întocmită în absența apărătorului, astfel fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

Mai evidențiază că în procesele-verbale de examinare din 25-31 mai 2016, 17 iunie 2016, 14-20 iulie 2016 nu a fost descris faptul desigilării obiectelor ridicate în percheziție, prin urmare nu poate fi exclusă substituirea lor.

Cu referire la prevederile art. art. 94 alin. (1), 251 Cod de procedură penală, apărarea susține că învinuirea menționată este neclară și neconcretă, contravine principiului legalității stipulat de art. 7 Cod de procedură penală și anume criteriilor de accesibilitate și previzibilitate.

Mai mult, această învinuire contravine și art. 17 Cod de procedură penală, art. 26 din Constituția RM, care prevăd dreptul la apărare, deoarece persoana nu se poate apăra efectiv de o învinuire imprecisă și neclară.

Cu referire la prevederile art. 6 alin. (3) lit. a) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apărarea consideră că prin învinuirea înaintată nu s-au stabilit circumstanțele ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei și anume: data, ora și împrejurările în care au fost comise pretinsele acțiuni criminale, deși potrivit dispozițiilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire *inter alia* trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, or instanța în corespundere cu art. 325 Cod de procedură penală, examinează cauza în limita învinuirii formulată în rechizitoriu.

Evident, că o învinuire neconcretă, îi creează persoanei puse sub învinuire, obstacole în pregătirea unei eficiente apărări, ceea ce vine în contradicție cu art. 6 CEDO.

Corpurile delictive în instanța de judecată nu au fost prezentate de către specialiști până la capăt, au fost folosite mijloace tehnice care nu au trecut verificarea metrologică, iar cele prezentate de către specialiști nu coincid celor indicate în ordonanța de punere sub învinuire. De asemenea, specialiștii nu au prezentat careva licențe care permit se efectueze careva cercetări în domeniul tehnicii.

Consideră că partea acuzării în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Djulai Valeri în comiterea infracțiunii incriminate.

Cu referire la prevederile art. art. 101, 389 alin. (1) Cod de procedură penală, apărarea relevă că analizând probele acumulate în urma cercetării judecătorești, rezultă că afirmațiile conținute în rechizitoriu nu și-au găsit confirmare.

7. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentarea poziției sale, procurorul evidențiază că recursul se fundamentează pe dezacordul recurentului cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a întregului sistem de probe nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod penal.

Acuzatorul de stat este de opinia, că instanțele judecătorești în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, au dat apreciere întregului sistem de probe și întemeiat l-au condamnat pe Djulai Valeri în baza art. 208¹ Cod penal, nefiind constatate careva temeiuri de casare a deciziei contestate cu recurs.

8. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Având în vedere criticile invocate de apărare, Colegiul penal constată că, motivele menționate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În esență, instanța de recurs a stabilit că argumentele recursului sunt aceleași care au fost invocate și în textul cererii de apel declarate de către apărare și se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă în acest sens, Colegiul precizează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Ca urmare Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe, în partea prin care Djulai Valeri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 208¹ Cod penal, potrivit elementelor constitutive *„Pornografia infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ori de imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, inclusiv în formă electronică”*.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se invocă încălcarea normelor procesual-penale la etapa urmăririi penale, instanța de recurs reține că instanța de apel întemeiat a menționat că organul de urmărire penală mai întâi a fost informat de compania „Google” despre răspândirea imaginilor cu pornografie infantilă de pe adresa IP a inculpatului, iar numai apoi organul de urmărire penală a efectuat percheziția la domiciliul inculpatului și a ridicat de la inculpat sistemele informaționale ale ultimului.

Totodată, cu referire la dezacordul apărării cu privire la semnarea recipisei din data de 24 mai 2016 de către Djulai Valeri în lipsa apărătorului și cercetarea corpurilor delictive în instanța de judecată, instanța de apel corect a menționat declarațiile specialiștilor Zekinschi Andrei și Degteariov Artur din care rezultă cu certitudine că compania „Google” din SUA a furnizat informația cu adresele IP indicate în procesele-verbale de pe care au fost încărcate mai multe imagini foto din categoria pornografiei infantile. A fost furnizată

informația cu adresa e-mail, număr de telefon și alte date tehnice a persoanei care a înregistrat utilizarea „Google Photo” și a încărcat imaginile date. Prin intermediul platformei „Siber Tip Line” a fost stabilită persoana posesoare de adresa IP comunicată de compania „Google” și anume inculpatul Djulai Valeri.

Totodată, obiectele ridicate de la domiciliul inculpatului (computer, planșeta, telefon mobil, discuri optice pentru stocarea informației) au fost cercetate prin programul specializat în cadrul Inspectoratului Național de Investigații, cu ajutorul căreia în dispozitivele ridicate de la inculpat au fost depistate fișierele care potrivit bazei de date specializate în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor „ICSE” administrată de Interpol, reprezintă pornografie infantilă, fotografiile indicate în procesul-verbal au fost depistate cu ajutorul unui disc special care a restabilit imaginile șterse și au fost plasate pe un CD, 522 fotografii pe un disc optic DVD.

Instanța de recurs accentuează și faptul, că deși avocatul Răileanu Petru a invocat în cererile de apel și de recurs încălcarea normelor procesual-penale, totuși nici inculpatul și nici apărarea nu a invocat asemenea încălcări la etapa respectivă conform prevederilor art. art. 251 alin. (1), (4), 230 alin. (2) Cod de procedură penală.

De asemenea, cu referire la argumentele apărării prin care se invocă că inculpatului Djulai Valeri i-a fost înaintată o învinuire neconcretă, în care nu s-au stabilit circumstanțe ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, instanța de recurs reține că atât la urmărirea penală cât și în ședința de judecată, inculpatul a menționat că învinuirea îi este clară, însă nu recunoaște vinovăția (f.d. 146-verso, 188-verso, vol.II).

Totodată, avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, după prezentarea materialelor urmăririi penale, a depus o cerere prin care a solicitat doar scoaterea lui Djulai Valeri de sub urmărire penală, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii, fără a invoca și neclaritatea învinuirii, cerere care a fost respinsă prin ordonanța din 19 septembrie 2016 (f.d. 151-154, vol.II).

Față de cele descrise, se constată că instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO *Garcia Ruiz c. Spaniei*, *Helle c. Finlandei*).

De asemenea, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, așa cum invocă recurentul în cererea sa, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Djulai Valeri, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Djulai Valeri xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 decembrie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor